

*S. Benedek András, folyóiratunk alapító főszerkesztője,
főmunkatársa idén február elsején ünnepelte 60. születésnapját.
Ebből az alkalomból, kissé megkésve, de annál nagyobb szeretettel
köszöntjük nagyra
becsült munkatársunkat, egy korábbi versének átdolgozott
változatával.*

S. BENEDEK ANDRÁS

KELET PÁRIZSA

*Elesett és büszke vagyok.
Bőrömön a salétrom sója,
Felsérti szülőbázam sok
Messziről jött lakója.*

*Bár a megtérő gyermeknek
Még Kelet Párizsa rémlik,
Nagyapja csontjait kiszórták.
Sírját lózungok bérlik.*

*Átlőtt térdem recsegve
Roppan. Árnym földre dőlt.
Dacol, ki még fejét sem szegte
Élő embernek fia előtt.*

*Ha jönnek rótszínű ritterek,
Kell gyermek, kell hogy ember legyen.
Fegyverre kap a tépett sereg,
Felbög az ágyú a Szarkahegyen,*

*Ha csatára hívnak sípok, dobok,
Felragyogva a csatatűzben
Az én tépett szívem lobog,
Vérfoltos dzsidára tűzve.*

*Lobogj csak, szakadt rongy,
Zengjen a holtak éneke.
A tékozló Rómára ront
A katakombák gyermeke.*